

aldeles ikke. Ingen Direktion, selv den allerfortræffeligste, vilde under de nuværende Forhold kunne løse den ganske umulige Opgave: paa forsvarlig kunstnerisk og økonomisk Vis at drive et Teater, der kun har een Scene til Disposition for tre Kunstarter. Hvis den høje Regering og Rigsdagen har Interesse i at opretholde, at bevare det kongelige Teaters Prestige, da maa der heri ske en Forandring. Hvis det ikke sker, og hvis det ikke sker snart, da er det min triste Overbevisning, at de ikke ubetydelige Beløb, som Staten bevilger som Tilskud til det kongelige Teaters Drift, er daarligt givne ud.

Det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) rettede nogle Bemærkninger til mig. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at mit Parti mener, det er et Samfundsparti, og som Begrundelse for denne Mangel paa Forstaaelse citerede det ærede Medlem en Udtalelse af Landstingsmand Schovelin fra den 25. Januar 1916: „Det bedst mulige var at lade Tingene gaa deres uhindrede Gang“. Landstingsmand Schovelins paagældende Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil benytte Lejligheden til at citere noget af, lyder saaledes: „Dette Ministerium synes helt at have glemte afdøde Hørups stadige Paamindelse, den han idelig og idelig indprentede, nemlig at et Overmaal af Administration og Lovgivning var af det onde, og det bedst mulige var at lade Tingene gaa deres uhindrede Gang. Det passer altsaa, saa længe de Herrer er i Opposition; saasnart de kommer op paa Taburetterne, ønsker de blot, som jeg betegnede det før, at beherske alt, regulere og styre alt“. Altsaa, de Ord: „det bedst mulige var at lade Tingene gaa deres uhindrede Gang“, er ikke af Hr. Schovelin, men af Hr. Hørup.

Det ærede 17de Medlem for Hovedstaden citerer Landstingsmand Schovelins Ord i den samme Debat: „Der er ingen Indtægt, der for mig er høj nok til fra et Landssynspunkt, fra et Samfundssynspunkt at staa som utilstedelig“. Denne Udtalelse fremsættes under en Omtale af Skibsfarten, ganske særlig om de Penge, Skibsfarten bringer ind i Landet udefra, „de bedste Penge“, siger Hr. Schovelin yderligere, „der tjenes ind til Landet, fordi der ikke er nogen som helst Omkostninger derved fra dansk Side, Penge, som har været til stor Velsignelse for Landet, fordi de har sat det i Stand til i saa høj Grad, som Tilfældet er, at forbedre

sin Betalingsbalance“. Hr. Schovelin har altsaa ikke talt om Fortjenester, som nogle af Landets Borgere har paa andre af Landets Borgeres Bekostning.

Det ærede 17de Medlem for Hovedstaden fortsætter: „Da vi behandlede Kornloven, udtalte Højres Ordfører, det nuværende ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler), at han ønskede, at Bestemmelsen om Nedsættelsen af Prisen paa Brød og Sukker skulde udgaa af Kornloven. Det ærede Medlem kunde naturligvis ikke have haft anden Hensigt dermed end at faa det frem paa et særligt Lovforslag, som skulde falde. Det vil altsaa sige, at det konserverative Folkepartis Ordfører den Gang ønskede, at man ikke skulde nedsætte Prisen paa Brød og Sukker. Hvorledes kan et Parti tænke sig at være et Samfundsparti og særlig bejle til Mellemstandens Stemmer og Bevaagenhed, naar en af Partiets Ordførere har et Standpunkt som det, det ærede Medlem fra Ærø i denne Sag gjorde gældende“. Hvad det ærede Medlem fra Ærø virkelig sagde, skal jeg oplyse; det blev fremsat i Anledning af den i Kornloven foreslaaede Bemyndigelse for Ministeren til selv at regulere Prisen paa Korn og Sukker og i Anledning af, at det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) havde anbefalet en større Nedsættelse deraf end den af Ministeren foreslaaede. Hvad det ærede Medlem for Ærø virkelig sagde, var da dette: „Jeg kunde tænke mig — jeg skal ikke tale derimod —, at det var Dyrtdisforanstaltninger, som kunde træffes paa en kommende Lov, som sikkert ikke udebliver“. Min Partifælle sagde altsaa intet imod de foreslaaede Foranstaltninger og talte intet om, at et saadant kommende Lovforslag skulde falde, tværtimod, han ansaa det for sikkert, at Loven ikke vilde udeblive. Og noget lignende gælder de af det ærede Medlem citerede Sætninger af et Foredrag, som fornylig blev holdt her af det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe). Men en saadan Brug af løsrevne, til Dels forvanskede Citater af Modstanderes Udtalelser, som det ærede 17de Medlem for Hovedstaden finder det formaals-tjenligt at anvende, fritager mig efter mit Skøn for yderligere Diskussion med det ærede Medlem.

Formanden: Det 17de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det er meget kedeligt, at den ærede Ordfører for det